Αποποίηση Ευθυνών

Αντώνης Μπρούμας

Στη χθεσινή συνέντευξη τύπου το κράτος αποποιήθηκε των ευθυνών του για την τραγωδία στο Μάτι. Την κοινωνία όμως δεν την παίρνει να αποποιείται των ευθυνών της, γιατί δεν είναι κράτος, δηλαδή ένας θεσμός αποσπασμένος από την κοινωνική ζωή. Οφείλουμε να αναστοχαζόμαστε, γιατί εμείς είμαστε αυτοί που εισπράττουμε τις συνέπειες των πράξεών /παραλείψεών μας. Και αυτό μας διαχωρίζει και μας κάνει δύναμη πιο υπεύθυνη και δημοκρατική από το κράτος.

Η αποποίηση από το κράτος των ευθυνών του στηρίχθηκε στην επιχειρηματολογία ότι μετά την υπέρβαση της Μαραθώνος η φωτιά έκανε μόλις μιάμιση ώρα να περάσει όλο το Μάτι και να φτάσει στην θάλασσα. Επομένως, όπως διαβεβαίωσαν οι ηγεσίες της ΕΛΑΣ και της Πυροσβεστικής, κανένα επιχειρησιακό σχέδιο εκκένωσης δεν θα μπορούσε να ευδοκιμήσει σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα για χιλιάδες ανθρώπους.

Η στάση των υπουργών; Ο Τζανακόπουλος είπε ότι τον έπεισαν οι ειδικοί ότι δεν υπήρχε κάτι άλλο να γίνει. Ο Τόσκας δε βρήκε λάθη. Οι υπουργοί όμως δεν είναι επιχειρησιακοί παράγοντες. Ευθύνη τους είναι να θέτουν το πλαίσιο, όχι να εκτελούν εκκενώσεις. Το να κρύβονται πίσω από τους επιχειρησιακούς τους υφισταμένους και να μας κοροϊδεύουν δείχνει μία στριμωγμένη κυβέρνηση, που υπερασπίζεται τον εαυτό της με όλα τα -ανήθικα φυσικά- μέσα. Εμείς όμως δεν έχουμε κανέναν λόγο να σιωπήσουμε, γιατί υφιστάμεθα τις επιπτώσεις των παραλείψεών τους, έχουμε μπροστά μας διαρκώς τραγωδίες και πρόκειται για πολιτικούς παράγοντες, που έχουν υποβαθμίσει την οικολογία τριτοτελευταία προτεραιότητα του νεοφιλελεύθερου κράτους, που ηγούνται.

Αφού λοιπόν αυτοί οι τύποι υπερασπίστηκαν εαυτούς με όρους όχι πολιτικής αλλά δικαστικής αίθουσας, ας ορθώσουμε αντίλογο:

– Η φωτιά ξεκίνησε από την Καλλιτεχνιούπολη 4 ώρες πριν περάσει την Μαραθώνος. Μπορούσε να προβλεφθεί ότι θα περνούσε την Μαραθώνος; Ίσως ναι. Υπάρχουν ισχυρά λογισμικά για διαχείριση πυρκαγιών, που υπολογίζουν την εξέλιξη μίας φωτιάς με βάση όλες τις καιρικές και άλλες συνθήκες. Τα έχουμε; Όχι.

– Πόσα Καναντέρ έχουμε; Κάτω από 20. Πόσα πετούσαν; 10 εκ των οποίων χάλασαν στην πορεία τα 3. Ποιος γενικώς καθορίζει το υφιστάμενο πλαίσιο μισοδιάλυσης της πυροσβεστικής υπηρεσίας; Μα φυσικά οι κυβερνήσεις, αυτή και οι προηγούμενες.

– Περιφέρεια: Έχουν γίνει οι ετήσιες αντιπυρικές αποψιλώσεις στον νομό Αττικής; Όχι, στο μεγαλύτερο ποσοστό. Θα ολοκληρωθούν μετά την σεζόν των πυρκαγιών.

– Δήμοι: Τι έκανε η αυτοδιοίκηση για την πυροπροστασία στην Αττική, που είναι και αρμοδιότητά της; Δεν έκανε πολλά; Δεν μπορούσε να κάνει πολλά; Ποιος φταίει που οι Δήμοι δεν μπορούν μόνιμα να εκτελέσουν τις αρμοδιότητές τους λόγω έλλειψης πόρων;

– Πρόληψη: Οι επιχειρησιακοί παράγοντες διαχειρίζονται την καταστροφή μιας πυρκαγιάς. Οι πολιτικοί και αυτοδιοικητικοί φορείς εργάζονται για την πρόληψη, όχι τη διαχείριση, της καταστροφής. Θα πάρουμε επιτέλους μέτρα για τους πυλώνες της ΔΕΗ; Θα γκρεμιστούν τα αυθαίρετα; Θα τιμωρηθούν εμπρηστές; Θα υπάρξει μηδενική ανοχή για τα περιβαλλοντικά εγκλήματα σε όλο το μήκος και το πλάτος της χώρας;

– Οικολογική συνείδηση: Ένας λαός με οικολογική συνείδηση προσέχει την φύση του τόπου του σαν κόρη οφθαλμού, δεν την καταστρέφει. Με πολιορκητικό κριό το κράτος μικρά και μεγάλα οικονομικά συμφέροντα νέμονται την ωραιότητα της Ελληνικής φύσης ως λάφυρο. Με την έλευση της κυβέρνησης Σύριζα η τάση αυτή έχει λάβει εκρηκτικές διαστάσεις (πχ. Αχελώος, πετρέλαια στο Αιγαίο, υδρογονανθρακες στην Ήπειρο, νέες λιγνιτικές μονάδες). Πώς να μην συμβαίνουν τραγωδίες, όπως στο Μάτι, σε αυτό το πλαίσιο;

Η κυβέρνηση Σύριζα δεν κάνει κάτι πέρα από αυτό που κάνουν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Αφού διατηρήσει το παραπάνω πλαίσιο καταστροφής, στέκεται πίσω από τις ενάντιες επιχειρησιακές λεπτομέρειες κάθε τραγωδίας (πχ. στρατηγός άνεμος), για να δικαιολογηθεί. Χρέος μας να αμφισβητήσουμε και να καταστήσουμε μη κοινωνικά ανεκτό το ίδιο το πλαίσιο που παράγει τραγωδίες όπως στην Ηλεία και στο Μάτι.